

βουλή

βουλή, η, ουσ. [<αρχ. βουλή], συνήθως στον πλ. **οι βουλές**, η θέληση, η απόφαση: «δεν μπορεί να έχει κανείς εμπιστοσύνη στις βουλές των ανθρώπων»·

- *ανεξερεύνητες οι βουλές του Υψίστου ή άγνωστες οι βουλές του Υψίστου*, κανείς δε γνωρίζει, δεν μπορεί να γνωρίζει τη θέληση, την απόφαση του Θεού: «εγώ θα παλέψω όσο μπορώ, δεν ξέρω όμως αν πετύχω ή δεν πετύχω στη δουλειά μου, γιατί άγνωστες οι βουλές του Υψίστου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας